

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Jamen jeg synes, det er godt at høre, at Det Konservative Folkeparti også er indstillet på, at vi skal have mere samarbejde og koordination på det her felt, og det har ministerens svar i virkeligheden også lagt op til.

Jeg vil godt konkret spørge: Hvordan tænker man sig, at en sådan bioteknologisk styrelse skal samle den nødvendige viden? Jeg kan se, der er nogle juridiske aspekter, men det er jo internationalt reguleret. Det, hr. Brian Mikkelsen nævner som det, han ser som fordelene ved det, er jo en faglig oplysningsvirksomhed og også en evne til at gå ind i de konkrete projekter. Hvordan får man sammensat sådan en styrelse? Og hvor stor skal den være?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi, siden forslaget blev fremsat, selvfølgelig undersøgt validiteten af beslutningsforslaget fra CD's side og undersøgt mulighederne heri.

I den forbindelse har vi snakket med en hel masse mennesker i miljøet. Folk, som mener, at der er brug for at kvalificere debatten, folk, som mener, at der er brug for at samle ekspertisen og knowledgen på området ét bestemt sted. Derfor tror jeg – det er et svar på den socialdemokratiske ordførers spørgsmål – at det godt kan lade sig gøre.

Når vi har snakket med eksperter inden for miljøet, mener man godt, at man kan samle folk, som har den fornødne kapacitet og viden og kvalitet til at kunne gå ind i en sådan diskussion og også vise fremsynethed. Så det har vi ikke nogen betænkeligheder ved.

Aage Frandsen (SF):

Hvis man ser på det her forslag ud fra et ønske om, at man kan kvalificere debatten, at vidensniveauet bliver bedre i det danske samfund, at den viden, der er til rådighed, udnyttes bedre, at man i højere grad koordinerer de forskellige ting, som bør koordineres inden for det her område, så er det jo et glimrende forslag. For hvem kan have noget imod det?

Så er det et spørgsmål om, hvorvidt den konkrete løsning bidrager til det, og det er jo svært at bedømme. Man kan håbe på, at den ville kunne gøre det, hvis man gjorde noget i den her retning, eller man kunne, som ministeren siger, være bekymret for, at den måske som et ekstra

led kunne bidrage til det modsatte. Det er jo svært at sige, om det ville være det ene eller det andet.

Så kan man vel også læse forslaget på den måde, at der ligger en grundtænkning i forslaget, som går ud på, at det er vigtigt, for at vi kan udnytte de her muligheder, at vi får den her styrelse.

Jeg synes da også, det er vigtigt at udnytte nogle muligheder, men der kan man jo godt have forskellige opfattelser af, hvor mange af de ting, som det måske teknisk ville være muligt at udnytte, det så også er godt at udnytte. Men det ændrer ikke ved, at det er rigtigt og fornuftigt at prøve på at sikre, at vi får den største koordinering og viden på området.

Når det drejer sig om den folkelige debat om de her spørgsmål, som selvfølgelig også er meget central, så er det nok ikke en styrelse i et ministerium, der specielt bidrager til det.

Den kan bidrage til, at viden bliver bedre, at man ved noget mere, men de, der skal bidrage til den folkelige debat, er jo forhåbentlig de tilstedeværende her i samlet mangfoldighed.

Der er jo ikke tvivl om, at der i de forskellige politiske partier foregår en sådan debat, og der foregår også en debat om de her spørgsmål mange andre steder, og den er helt nødvendig ud fra en demokratisk beslutningsproces.

Om det så hjælper med en styrelse i den her forbindelse, det ved jeg ikke. Men det er jo under alle omstændigheder vores forpligtelse i politiske partier at sørge for, at den debat er der. Og jeg tror, at en sådan debat i øvrigt er i alle partier, fordi det netop er spørgsmål, som i modsætning til så mange andre spørgsmål, politiske partier forholder sig til, ikke kan sættes på en almindelig politisk linje med hensyn til at sige, at her ligger et bestemt politisk parti.

Men her er der spørgsmål, som deler partierne, som gør, at partierne har andre typer af diskussioner, end når det ellers drejer sig om det, vi traditionelt forstår ved politiske spørgsmål, grundet bl.a. i økonomi.

Så ønsket om at få større viden og alt det der er helt i orden. Ønsket om at få en folkelig debat kan vi sige ja til. Men der tror jeg nu, at det er noget helt andet, der skal til. Og så endelig til allersidst, hvad angår den konkrete løsningsmodel, så føler vi os ikke overbevist om, at den er rigtig. Så under alle omstændigheder har vi det helt principielle standpunkt, at når det drejer sig om oprettelse af en styrelse under et ministerium, så er det ikke noget, vi blander os i.